

Byly zde před námi jiné civilizace?

Téměř ve všech dochovaných nejstarších písemných památkách, na jeskynních kresbách i mnoha kamenných artefaktech můžeme najít stopy tajemných návštěvníků z nebes - bohů a jejich vyslanců. Tyto indicie se vyskytují v celosvětovém měřítku. Všechny pradávno civilizace mají ve svých pověstech zmínky o svých stvořitelích a zakladatelích - návštěvnících z kosmu. Pod nánošem náboženské mytologie se skrývá reálné jádro, doklad o pradávných stycích obyvatel Země s jinými civilizacemi z Vesmíru, které bývaly zpodobovány do kamene, k zachování jejich věčné památky.....

Ostatně - nezůstaly nám zachovány jen jejich podoby, ale i jejich díla - megalitické stavby, pyramidy po celém světě, sfinga, tajemné chrámy, podzemní chodby a mnoho dalších nevysvětlitelných archeologických nálezů.

K nezáhadnějším nálezům patří nesporně objevy zkamenělých kostí antropoidního živočicha velkých rozměrů, odpovídajících výšce bytosti 3 - 4 metry. Již v roce 1950 bylo v Revui bejrútského muzea konstatováno, že existence obrovských lidských bytostí ve starší době kamenné musí být chápána jako vědecky zjištěná skutečnost. Za důkazy považujeme zejména obry z Jávy, Číny a jižní Afriky. Ale proč těmto nálezům přikládat takovou výjimečnost? Vždyť i v Bibli najdeme na řadě míst informace o obrech, kteří žili na Zemi v dávných dobách, jako potomci bohů. Dokonce je přesně uvedena i jejich výška - lůžko krále Oga měřilo 9 hebrejských loktů (48,4 cm), tedy 436 cm, král tedy mohl mít výšku okolo čtyř metrů.....

Stejně informace nacházíme v pověstech Mayů a Inků a mnoha dalších svatých knihách. Mimochodem, nebylo by snazší pro tyto obry budovat megalitické stavby, když mohli disponovat fyzickou silou i 10x větší než nynější člověk a jejich technické vybavení si neumíme ani představit?

Dosud nebyl vědecky vyřešen problém, jak je stará civilizace na Zemi, protože není vyřešena základní otázka :

O kterou civilizaci se jedná. V dosavadních vědeckých teoriích se předpokládá, že dnešní civilizace má počátky někde v Mezopotámii, Indii či Africe a navazuje vlastně na éru neandertálců z doby ledové. Všechny objevy však nasvědčují tomu, jako by minulá civilizace měly úroveň srovnatelnou s dnešní společností a později spíše degenerovaly, než se vyvíjely, o čemž svědčí např. srovnání temného středověku v prvním tisíciletí našeho letopočtu a sumerské civilizace, kde již před 6000 lety měli vysoce organizovanou společnost s urbanisticky řešenými městy s vodovody a kanalizacemi, universitami s fakultami lékařství, práva, přírodních a humanitních věd, rozvinutou literaturu, hudební i dramatické umění a měli astronomické znalosti srovnatelné s dnešními, neboť znali všechny planety Sluneční soustavy. Sumerové sami říkali, že všechny znalosti získali od Anunnaki, tvorů, kteří přišli z nebe, z planety Nibiru. Sumerská kosmologie je známa zejména ze spisu Enuma Elish, který se nazývá také epos Stvoření, neboť popisuje vznik Země a lidstva, podobně jako kniha Genesis v Bibli. Kniha Stvoření je na sedmi hliněných tabulkách v babylonském písmu, ale její sumerský původ je zřejmý. Podle této kosmologie asi před 4 miliony let byla do Sluneční soustavy přitažlivostí velkých vnějších planet přitažena planeta Nibiru, cestující vesmírem z nějaké vzdálené hvězdné soustavy. Při průletu Sluneční soustavou se srazila s planetou Tiamat, která byla rozbita. Její největší část se

spolu s jedním ze satelitů planety Tiamat stala Zemí a Měsícem, zbytek se stal pásem asteroidů. Planeta Nibiru zůstala ve Sluneční soustavě, obíhá však po protáhlé dráze, podobně jako komety. Zdá se nemožné, aby takovéto kosmologické znalosti Sumerové jakýmkoli způsobem sami zjistili, rovněž pro nás jsou tyto zprávy neuvěřitelné, ale nemůžeme je potvrdit ani vyvrátit. Dobu oběhu planety Nibiru označovali jako "sar" - božské "číslo nejvyššího". Sumerské kroniky zachycují historii 120 sarů od příchodu prvních Anunnaki na Zemi, což představuje dobu 430 tisíc nynějších let. Tak dávnou historii nemá žádný z nynějších národů.

Podle legend začali Annunakiové na Zemi, kterou považovali za svoje vlastnictví (jako úlomek planety Tiamat), s těžbou zlata již před 360.000 roky a v Africe byly skutečně nalezeny doly, jejichž stáří bylo odhadnuto na 70.000 let. Ztěžší lze předpokládat, že zlato těžili nějaký pithecanthropové.

Ovlivnění obyvatelstva naší planety návštěvníky z kosmu nacházíme ve všech dostupných informačních zdrojích, které se dochovaly až do naší doby. Jsou to zdroje písemné, hmotné (archeologické nálezy) a ústně sdělované tradice. Nejčastěji je v této souvislosti citována Bible.

Bible je nepochybně "kniha knih", přeložená do většiny jazyků a vydaná v největším počtu výtisků. Výklad bible a informací, týkajících se stvoření světa a tvorstva již dal vzniknout celé řadě polemických publikací. Lze slova bible brát doslovně? Jedná se pouze o symbolické příběhy? Nejčastěji jsou pro potvrzení teorie o stvoření světa a mimozemském původu lidstva uváděny verše ze Starého zákona, 1. knihy Mojžíšovy (Genesis) :

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.....

I řekl Bůh: "Bu světlo!" A bylo světlo.....

I řekl Bůh: "Bu klenba uprostřed vod a odděluj vody...

Bůh také řekl: "Zazelenej se země zelení, bylinami a stromovím....

I řekl Bůh: "Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí....

I řekl Bůh: " Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty i nad celou zemí....

Ano, pokud je překlad původních textů přesný, není zde lepší důkaz, že lidé byli stvořeni bohy (plurál) a byli určení k tomu aby vládli světu. Pochopitelně se tito stvořitelé také museli o své výtvořiny zpočátku starat :

"A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil. Hospodin dal vyrůst ze země všemu stromoví s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého...."

Dále už se odvíjí známé historie se stvořením ženy, snědení zakázaného ovoce a vyhnání z Ráje. Zbytek Starého zákona je již jen kronikou všech událostí, které se staly po stvoření světa. Za zmínku stojí zejména důkaz o kontaktech mezi božskými bytostmi a pozemšťany : ... "Když se lidé počali na zemi množit a rodily se jim dcery, viděli synové božští, jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo..."

Ovšemže to nezůstalo bez následků:....

"Za oněch dnů, kdy synové božští vcházelí k dcerám lidským

a ty jim rodily, vznikaly na Zemi zrůdy, ba ještě i potom.." Nakonec to všechno musel Bůh napravit potopou světa, aby zlikvidoval nepovedené genetické experimenty neposlušných synů.....

Přímých důkazů pro tato tvrzení bible příliš mnoho není, ale existují. Na celém světě se našlo dostatek indicií. Za takový důkaz existence "obří" rasy můžeme pokládat i sochy obrů na ostrově Bali, kteří zde dle místních pověstí byli dávnými panovníky. Zachovaly se i kamenné sarkofágy, které měly délku přes 3 metry, bohužel byly prázdné. Stejně jako v Bibli, se i na Bali hovoří o zrůdných podobách mutantů - potomků spojení obrů s pozemšťankami, kteří museli být pro svou agresivitu neustále drženi pod dohledem ve skalních chrámech, kde jsou dodnes k vidění kamenné hlavy obrů a kam domorodci stále přinášejí obětní dary.

(Zveřejněno SPIRIT 34/99)

Odkud pocházejí původní obyvatelé Ameriky?

Když připlul Kryštof Kolumbus do Ameriky, vítali ho místní obyvatelé, které nazval indiány, neboť si dle známé historie myslel, že objevil novou cestu do Indie. Je však jisté, že Kolumbus nebyl první Evropan, který do Ameriky přijel přes Atlantský oceán. Před ním to byli již Vikingové, bájní severští mořeplavci a bojovníci a zdá se, že ani jim nepatří prvenství. Podle knihy mormonů lze totiž usuzovat na dávné společné předky obyvatel Starého i Nového světa. Kniha mormonů je u nás dosud málo známá, proto si připomeňme aspoň základní informace.

Zakladatel mormonské církve Joseph Smith měl podivné vidění. Jednou, když se modlil, ozářilo jeho pokojik jasné světlo, z něhož vystoupil anděl jménem Moroni, který sdělil překvapenému Smithovi místo úkrytu knihy, která obsahuje úplné svědectví o původních obyvatelích Ameriky. Při dalším zjevení připojil i prorockví o budoucích obrovských živelných pohromách. Joseph Smith skutečně na udaném místě, pod vrcholem kopce Cumorah, jižně od Palmyry (stát NY), našel v září 1827 v kamenné schránce knihu napsanou neznámým písmem. Ke knize obdržel od anděla i návod k překladu. V následujících 2 letech knihu přeložil a tato se stala biblí mormonů. Dnešní ústředí několika milionů mormonů - příslušníků Církve Ježíše Krista posledních dnů, je v Salt Lake City ve státě Utah. Pravost knihy byla ověřena ctihodnými a váženými svědky, nebudeme tedy o ní pochybovat.

Co obsahuje Kniha mormonů?

Je to především popis historických událostí, dávného národa Jereditů, který žil před 3.000 lety na Americkém kontinentě. Jered znamená totéž co "sestoupivší" a proto Jeredité hovoří o svém božském původu. Podobně jako v Bibli, byl národ jereditů zachráněn při potopě světa na osmi lodích a doveden do zaslíbené země. Rovněž je zde zmíněna návštěva Ježíše Krista v Americe. Je proto možné, že Bible i Kniha mormonů měly stejný zdroj informací, což nasvědčuje tomu, že spojení mezi Amerikou a Euroasijským kontinentem existovalo od nepaměti.

Dokládají to i další shodné znaky mezi civilizacemi v Ameri-

ce a na Středním východě :

- přesné kalendářní výpočty
- astronomicky orientované megalitické stavby
- mumifikování zemřelých
- legenda o potopě světa
- uctívání "létajícího hada", nošení ozdob z perí
- umělá deformace lebky u dětí - prodlužování temene (snaha o podobu Bohů?)
- stavba pyramid

- shodný popis stvoření světa aj. událostí v Bibli a mýtech původních obyvatel Ameriky, např. v knize Popol Vuh.

Kniha Mormonů sestává z kapitol (knih) podobně jako Bible. I názvy těchto oddílů připomínají biblická jména : Kniha Mosiáš, Omni, Jarom, Enos, 1.-4. kniha Nefi, Jacob, Helaman, Alma, Ether. Její obsah se někdy shoduje s Bibli téměř doslova, je-li legenda o původu Knihy mormonů pravdivá, je to důkazem toho, že obyvatelé Ameriky přišli z východu a donesli si s sebou opisy svatých židovských knih. Knihu Mormonů můžeme tedy považovat za historický doklad spojení mezi kontinenty již v dávné historii lidstva, případně za stejný původ poslední civilizace.

Záhadná civilizace ve Střední Americe - Mayové

V džunglích Střední Ameriky na Yukatánském poloostrově mezi Mexickým zálivem a Karibským mořem, se skrývají starobylá města mayské civilizace se stupňovitými pyramidami a chrámy. Většina staveb je nepoškozených a města byla zřejmě za záhadných okolností náhle opuštěna. Byli jejich obyvatelé "vzati do nebes"? Všechna logická vysvětlení o důvodech přestěhování zatím nebyla potvrzena (epidemie, války, revoluce, změna podnebí, přírodní katastrofy, zhroutil hospodářství).

Zatímco stará mayská města zůstala nedotčena, jejich nová sídliště byla zničena španělskými "misionáři", kteří zničili většinu mayských rukopisů a kultovních předmětů.

Zlomky mayských znalostí se nám dochovaly ve třech zachráněných kodexech - Madridském, Pařížském a Drážanském. Největší problém však představuje správné rozluštění obrázkového mayského písma, které sestává z asi 800 znaků - hieroglyfů.

Dosud se jednoznačně nepodařilo vysvětlit systém zápisů a mnohoznačný význam znaků. Nejzajímavější dosud rozluštěné údaje jsou v Drážanském kodexu - astronomické a kalendářní údaje, vyprávění o bojích mezi sedmi planetami, předpovědi zatmění Slunce a astronomických pozic planet, které se opakují až po 6 tisíciletí let!

Kde mohli Mayové získat tyto údaje? Desítky generací dávných astronomů by tyto údaje muselo shromažďovat po stovky let.

Největší záhadu však představuje Mayský kalendář. Základní jednotkou byl měsíc o 13 dnech a rok měl 20 měsíců - celkem tedy 260 dnů. Tento "svatý rok" nazývali Mayové Tzolkin. Nevíme proč měl právě 260 dnů, ale nejlogičtější je, že kdysi skutečně trval astronomický rok na Zemi 260 dní nebo to byla délka roku na planetě Bohů. Protože posvátný rok Tzolkin obsahoval výhradně náboženská data, měli Mayové také druhý rok Haab, který měl 18 měsíců po 20 dnech + malou periodu 5 dnů na dorovnání astronomického roku, což opět svádí k domněnce, že kdysi měl astronomický rok 360 dnů a později 365 dnů. Poslední známou délkou roku určili Mayové na 365,2421 dne, zatímco dnes udávají astronomové délku 365,2422 dne. Je možné, že i tato chyba 0,0001 dne = 8,6 sec je způsobena kosmickými vlivy, např. zpomalením rotace Země.

Nejmenší společný násobek čísel 260 a 365 je 18980 dnů (52x365=73x260), což byla doba, po které se oba kalendáře opět "sešly". Proč Mayové používali 2 kalendáře? Za nejlogičtější považují vysvětlení, že chtěli přesně identifikovat události jak ve vztahu k počítání

času Bohy, tak k pozemskému času, aby mohli stanovit např. přesný termín návštěvy Bohů. Je možné, že tak chtěli zachovat kontinuitu dějin.

Podle mayské kosmogonie byl svět stvořen božstvem Hunab. Mayové rovněž věřili, že dnešnímu světu předcházelo několik jiných, které byly zničeny katastrofální potopou. Prvý svět byl prý obýván trpaslíky, kteří postavili velká města.

Pověsti Aztéků i Mayů vyprávějí jednoznačně o předcích, kteří sestoupili z nebes a žili na Zemi jako vůdcové a učitelé lidstva. (Popul Vuh, Chilam Balam.) Podle knihy Popul Vuh se Bohům podařilo stvořit člověka až po řadě neúspěšných pokusů a výslovně se říká, že neměli matku ani otce, ale byli vytvořeni! Je zde rovněž sděleno, že byli vytvořeni lidé mnoha ras - světlí i tmaví, lidé mnoha jazyků.

Charakteristické pro mayská města jsou především stavby chrámových pyramid (Tikal - 6 pyramid, nejvyšší 70 m, Chichen Itzá - 7 pyramid, největší je tzv. Kukulkanův chrám), dále dvorce na míčové hry a sloupořadí o délce až 120 m.

Jak obtížná byla stavba chrámů si můžeme pouze domyslet.

Nedokážeme dodnes vysvětlit technologii výstavby, neboť dle vědecké teorie Mayové neznali v době své civilizace kolo ani zpracování kovů a používali převážně kamenné nástroje.

Vzhledem k tomu, že kamenné bloky přepravovali na válcích a stavěli rovněž upravené cesty pro tuto přepravu, zdá se teorie o neznalosti kola pochybná. Válec vykonává stejný valivý pohyb a má nesporně vyšší únosnost, než kolový vůz.

Mayská civilizace je vůbec plná rozporů. Na jedné straně je primitivní zemědělství a technika, na druhé straně neuvěřitelné znalosti o vesmíru, složitý systém božstev -stvořitelů, náboženských obřadů a zejména neuvěřitelné matematické výpočty a hieroglyfické písmo. Mayové používali neobvyklou dvacítkovou početní soustavu a používali i nulu.

Tyto rozpory, společně s nejasným koncem Mayské civilizace který můžeme nazvat postupnou degenerací, svádí k domněnce, že primitivní původní indiánská civilizace byla v krátké vývojové etapě ovlivněna jinou, vyspělou mimozemskou civilizací, po jejímž odletu nastal během několika generací úpadek civilizace k původnímu stavu a zůstaly jen tajemné stavby, mytologie a zlomky písemnictví. Tomu nasvědčují všechny dostupné a snad správně rozluštěné záznamy ze zachovaných mayských kodexů.

Pověsti indiánů kmene Hopi

Podobně jako Mayové a Aztékové rozlišují i Hopiové několik vývojových etap lidstva. Jejich pradávni předkové prý žili v Pacifiku na pevnině zvané Kasskara, která později klesla do vln oceánu. K přesídlení pomáhali Hopiům tajemní kačínové - bytosti ze vzdálené planety Toonaotekha, kteří pravidelně navštěvovali Zemi. Rovněž kačínové dokázali lidem tvořit (bez pohlavního spojení). Přeprava Hopiů se prováděla na "létajících štítech" - vozidlech Bohů. Existenci těchto přístrojů dokládají i skalní malby v Oraibi, nejstarším sídlišti Hopiů v Arizoně.

Po přesídlení se Hopiové rozmnožovali a osídlovali stále větší oblasti. Centrem vzdělání bylo bájně město Pálatquapi se stupňovitou pyramidou (dnešní Palenque). Indiáni se vzdělávali v oborech : dějiny národa, přírodní vědy, ekologie i astronomie. Vyučujícími byli opět kačínové. Po odchodu kačínů však

mnohé znalosti upadly v zapomenutí a indiáni si vytvářeli nové Bohy i mytologii. Tím byly narušeny vazby na tradiční sídla, která byla opuštěna a "zdivočelí" indiáni si zakládali nové osady. Vývoj tedy probíhal opět opačným směrem, tedy civilizace postupně degenerovala, zřejmě po ukončení kosmické mise stvořitelů.

Pověsti Čibčů

Indiáni tohoto kmene žili na území mezi Nikaraguou a Ekvádorem. V mytologii tohoto kmene se zachovala pověst o vzniku světa, který stvořil sluneční bůh Chiminigagua - vládce vesmíru tak, že z něj vycházelo světlo, ze kterého se počaly zjevovat věci..... Jak podobné Bibli! Mezi bohem a indiány pak cestovali poslové, kteří je učili mnoha užitečným činnostem (řemeslům), morálce (zákonům) a náboženství (filosofie). Učitelé potom odešli opět na nebesa.

Pověsti Kogiů

Indiáni kmene Kágabů (nyní se nazývá Kogiové), žijící v oblasti Sierra Nevada mají podobnou mytologii - svět stvořila pramáti Gauteóvan, od ní pocházejí 4 praotcové - prakněží indiánů, kteří měli svou vlast v kosmu. Když prakněží přišli, měli na obličejích masky, které nakonec odložili. Jak podobné dnešním opatřením, při styku s neznámým prostředím.....

Prakněží svěřovali svůj úřad (a vědomosti) dědičným potomkům, aby vědění přecházelo v nezměněné podobě na další generace. Kněží se nazávali mamové a byli to vládcí kmene, uctívání jako přímí potomci předků z kosmu. Mamové ovládali i nadpřirozené schopnosti, získané meditací v temnu po dobu devíti let, pak prý dokázali komunikovat s vesmírem. Podobné praktiky dnes praktikují i tibetští a indiští zasvěcenci.

V Kágabských pověstech je rovněž zmínka o potopě světa, kdy kněz Seizankua zbudoval lo a vzal na ni všechny druhy zvířat i rostlin. Rudý a modrý dešť pak zaléval Zemi po celé 4 roky a všechna moře se rozlila. Lo se nakonec zachytila v pohoří Sierra Negra. Pak trvalo 900 let, než moře opět vyschla.

Tyto pověsti se natolik podobají biblické potopě s Noem a sumerské potopě s Gilgamešem, že celosvětovou potopu, při níž se zachránili jen ti nejinformovanější lze považovat za historickou událost, způsobenou zřejmě vnějšími katastrofickými vlivy. (Průlet či pád asteroidu, komety, planety Nibiru či jinými vlivy na rotaci Země.)

Pověsti Dogonů

V pověstech západoafrického kmene Dogonů je zachycen průběh osídlení naší planety. Původní planeta Dogonů byla ohrožena totiž zánikem svého slunce Potolo, proto archanděl Nommo byl pověřen záchranou akcí - přesídlením obyvatel na jinou vhodnou planetu. Vzhledem ke krátkosti času, zbývajícího do katastrofy, byla postavena jen jedna kosmická lo, na kterou byli umístěny zásoby pro dlouhý meziplanetární let, vzorky živočichů, rostlinstva a 4 pečlivě vybrané páry lidí, kteří měli založit novou civilizaci na zvolené planetě Zemi, která se nejvíce podobala původní vlasti Dogonů.

Pravdivosti těchto pověstí nasvědčují neobyčejné astronomické znalosti kmenových náčelníků, předávané z generace na generaci. Dogoni tvrdí, že pocházejí z oblasti Síría (souhvězdí Velkého psa), vzdálené pouhých 8,7 světelných let od Země. Dogoni tvrdí, že okolo Síría obíhá nyní již vyhaslé slunce Síría "B" (Po-

tolo), které jako bílý trpaslík bylo našimi astronomy objeveno až v roce 1915!

Dogoni vědí, že Sirius B patří k tělesům z obrovskou hustotou hmoty (dle dnešních astronomů asi 130 kg/cm³) a navíc tvrdí, že v systému se nachází i další hvězda Emme-ya-tollo, která má několik planet. Potíž je v tom, že kmen Dogonů si své znalosti ochraňuje před zvědavými vědci a stařešinové kmene je získávají ústním podáním z generace na generaci, takže lze předpokládat, že časem mohlo dojít i ke zkrácení původních informací. Francouzský etnograf Marcel Griaule, kterému se podařilo přimět k rozhovorům náčelníka Ogotommeliho, získal i popis plavidla, na kterém Dogoni přiletěli na Zemi, toto mělo kruhovou základnu, zůstalo na oběžné dráze okolo Země a cestovatelé sestupovali na Zemi v jakýchsi výsadekových modulech. Tento způsob se podobá i současnému cestování ve vesmíru, případně poznatkům o UFO....

Velitel plavidla se nazýval Nommo (opět shoda s Noem) a po vyložení vesmírného plavidla se prý vrátil do vody, neboť se jednalo zřejmě o obojživelníka. Člověk s dostatečnou fantazií by mohl říci, že jeho inteligentními potomky jsou delfini...

Ostatně možnost, že vesmírní učitelé byli vodní tvorové lze podpořit i kresbou boha Make-Makeho z Velikonočního ostrova nebo japonské báje o vodních lidech.

Maorské pověsti

Praobyvatelé Nového Zélandu - Maorové mají nesmírně zajímavé pověsti, které pro nás sesbíral a zaznamenal John White. Již názvy témat v nás vzbuzují zájem:

Rodokmen bohů, Historie stvoření, Válka ve Vesmíru, Stvoření muže a ženy, Potopa světa a zprávy z archy, Manželství mezi bohy a lidmi, Cesty mezi Zemí a jinými hvězdami,..... Zprávy o krásných dívkách sestupujících s nebe a obcujících s pozemskými mladíky jsou v mnoha pověstech. Bůh Pourangahua z maorských legend přiletěl na svém ptáku (létající stroj) na Nový Zéland z místa Hawaiki, které lze (ze staroindičtiny) přeložit jako "Mléčná dráha".

Všechny tyto i jiné pověsti se shodují v jednom. Kdysi na Zemi sestoupili mimozemšťané, kteří záměrně ovlivnili vývoj civilizace na Zemi. Je možné, že na vývoj civilizace budeme muset pohlížet novými očima....

Zveřejněno SPIRIT 37/99)

Jsou staroindické a tibetské texty jenom pověstmi?

Staré indické a tibetské písemné památky přímo oplývají záhadnými událostmi - líčením válek bohů, popisem jejich strojů a zbraní i jejich účinky. Datování vzniku těchto textů je rovněž nejisté - původně snad byly předávány ústně a písemná podoba se datuje do let kolem 1500 př. n.l. Stáří událostí, popisovaných ve starých eposech lze jen obtížně datovat, neboť na popisované události nemáme hmotné důkazy.

V tibetských jeskyních je po tisíciletí střežena kniha Dzyan, jejíž původní text je po generace doplňován a opisován tibetskými mnichy. Překlady do sanskrtu a z něho do současných jazyků kolují po světě, takže i my můžeme čerpat podivuhodné informace z tohoto dokumentu o původu lidstva. Zcela jednoznačně zde můžeme vyčíst, že lidstvo bylo stvořeno vyššími bytostmi (bohy) a jeho vývoj probíhá již miliony let.

K pradávám indickým tradicím patří vypravěčské umění. Také většina starých příběhů byla předávána po

tisíce let ústním podáním, teprve počátkem našeho letopočtu byly příběhy zachyceny písemně a počátkem 20. století se dostaly i k našim čtenářům. Nejznámější jsou rozsáhlé sanskrtské eposy Mahábhárata a Rámájana, další široké spektrum bájí je obsaženo zejména v Sómadévově "Oceánu příběhů".

Základem slovesného umění jsou však purány čili staré příběhy, vyprávějící o světě bohů, démonů a lidí a bojích mezi nimi. Bohužel je velmi obtížné (podobně jako u pohádek, pověstí a bájí) rozhodnout, zda se v příbězích jedná o umělecký popis skutečných událostí nebo smyšlený příběh. Pokud se děj týká historicky doložených osobností, je situace jasná, pokud se jedná o příběhy ze života bohů, je situace vědce problematická. Musí totiž připustit existenci neobvyklých létajících strojů, přenášejících bohy přes oceán, existenci mocných zbraní, zabíjejících protivníky po tisících a jiných "nadpřirozených" skutečnostech.

Nejvíce kontraverzních názorů však vyvolal spis Vimanika šástra, který je součástí rozsáhlé "technické encyklopedie" Yantrasarvasva, připisované jednomu z dávných učenců Maharashi Bharadváji. Tento spis popisuje techniku lidstva prý již před 250.000 roky, dobu sepsání encyklopedie však nedokážeme určit, neboť původní záznamy pochopitelně neexistují.

Vimanika šástra nám zcela detailně popisuje konstrukci i pilotáž létajících strojů - vimán, schopných pozemských i meziplanetárních letů. Při četbě tohoto spisu (vyšel i u nás v překladu Ivo Wiesnera) se nemůžete ubránit dojmu, že se jedná o stroje nepocházející z naší planety, jinak musely být prehistorické civilizace na mnohem vyšší technické úrovni, než my dnes.

Vimány používaly energii Slunce, Země a snad centrálního slunce galaxie, kterou vhodnou transformací a usměrněním dokázaly použít k pohybu i jako zbraň. Letouny byly vybaveny přístroji ke zneviditelnění (maskování), pozorování i odposlechu dějů na zemi, k paralyzování nepřátelských strojů i posádek účinnými zbraněmi hromadného ničení. V knize je popsáno i oblečení pilotů, doporučené stravovací zvyklosti i technologie výroby vimán. V podstatě se jednalo o 16 kovových slitin, předem stanovených vlastností.

Vzhledem k obtížnosti překladu původních názvů kovů však můžeme jen ztěžít určit složení slitin v dnešním názvosloví. Podle starých popisů míchání směsí a tavení kovů by však dnešní metalurg zřejmě nic nevyrobil. Popis svádí k domněnce, že se v pradávných dobách snažili napodobit nebo rekonstruovat dávno zapomenuté znalosti sdělené bohy.

Kdo konečně rozluští tajemství pyramid v Gíze?

Kdo by neznal známou siluetu 3 pyramid v Gíze, v popředí se sfingou! O těchto stavbách již byly napsány stohy knih, ale nikdo ještě nedokázal spolehlivě zjistit, jak jsou pyramidy staré, kdo a jak je postavil. Při datování nelze totiž vycházet pouze z nápisů v pyramidách, které mohly být doplněny později, resp. s radiokarbonové analýzy nálezu z pohřebních komor.

Nejznámější Cheopsova pyramida je jen jednou z téměř 200 pyramid v Egyptě, avšak na celém světě může být až 1000 pyramid! Egyptské pyramidy jsou oficiálně považovány za hrobky králů, ale jejich účel byl zřejmě zcela odlišný.

Podle arabského historika Abu Saida el Balchiho byly pyramidy postaveny před 70.000 roky, podle Hérodota asi 11.000 let př.n.l., což podporuje i orientace pyramid vůči Nilu, která je stejná jako poloha souhvězdí Orion vůči Mléčné dráze v době 10.500 let př.n.l. Podle

současných vědců, kteří stáří pyramid odvozují od předpokládaných stavitelů z dob egyptských dynastií byly pyramidy budovány jen asi 2-3 tisíce let př.n.l.

Stáří pyramid bývá někdy odvozováno od stop vodní eroze na velké sfinze, které nemohly být způsobeny pouštními větry, ale jediné působením častých dešťů, tyto se však v Egyptě již nejméně 7000 let nevyskytují. Toto stáří by odpovídalo vzniku pyramid v době "předpotopní" - viz cyklus Nibiru.

Je zcela možné, že pravdu mají i staré legendy, popisující stavbu pyramid bohu Thovtovi, který byl podle pověstí učitelem egyptského národa. V Řecku byl tento bůh nazýván Hermes Trismegistos, křesťané ho nazývají Henoch.

Záhadou je také technická realizace těchto staveb, kdy na sebe muselo být velmi přesně navrženo miliony kamenných kvádrů o hmotnosti jednoho 2-3 tuny! Mnoho autorů se zabývalo detailním popisem předpokládaného způsobu stavby pyramid, dle tehdejšího stavu technických znalostí, tedy s využitím jednoduchých mechanismů jako nakloněná rovina, páka a klín, případně kolo. Závěr je však dosti zajímavý. Kdyby se Cheops rozhodl, po nástupu na trůn, postavit si takovou hrobku, za dobu své vlády - 23 let, by to nedokázal ani s pomocí všech poddaných. Nebo tak v Egyptě řešili problém nezaměstnanosti?

Kvádry použité na stavbu pyramid jsou však jen hračkami ve srovnání se hmotou obelisků před chrámy v Luxoru - 300 tun nebo Karnaku - 323 tun. Obelisk Thutmóse III, který dnes stojí v Římě váží dokonce 455 tun. To však ještě není vše.

Nedokončený obelisk u Asuánu váží (dle výpočtu) 1.168 tun a byl vysoký okolo 42 metrů. Této váze se blíží i Memnónovy kolosy před chrámem Amenhotepa III. Některé zprávy však hovoří o obeliscích, vysokých až 150 metrů, které by musely vážit až desetitisíce tun!. I dnešní technika jen obtížně dokáže takové hmoty vcelku přepravovat. Srovnatelnou váhu mají snad jen těžkotonážní vlaky, které však jsou soupravou desítek vozů jedoucích po ideálně rovné ploše - kolejnicích, za pomoci nejmenšího možného odporu, valivého tření kol. Konečně železničáři dobře vědí, jaký výkon musí mít lokomotivy pro překonání i malého stoupání na trati. Obtížné je přijmout logické vysvětlení, že pyramidy jsou zřejmě staršího data, postavené "předpotopní civilizací" a pravděpodobně měly sloužit k ochraně znalostí civilizace vedoucí, že Zemí hrozí nebezpečí a proto nám chtěla zanechat odkaz. Pyramidy totiž zatím odolávají všem přírodním živlům.

Zajímají-li Vás údaje vyčtené z rozměrů pyramid, zejména velké Cheopsovy pyramidy, najdete vše v pyramidologické literatuře. Všechno je hra čísel a s využitím umně konstruovaných závislostí můžeme z rozměrů pyramid odvodit téměř vše, co si přejeme. Nebo je tomu skutečně tak?

Ze všech vysvětlení jsou pro nás zajímavé zvláště předpo- vědi budoucnosti Země, odvozené z rozměrů komor v Cheopsové pyramidě, kdy podle pyramidologa Ruthefory nás v letech 1978 - 1998 čekají velké přírodní katastrofy, které budou pokračovat až do roku 2025. Každodenním jevem mají být zejména zemětřesení, erupce vulkánů, bouře (tajfuny, cyklony atp.) a jiné pohromy. V důsledku těchto katastrof se zhroutí ekonomický systém a vytvoří se nové "království ducha". Což je ovšem celkem logický závěr.

Těžko lze vyvrátit rovněž souvislosti mezi rozmístěním pyramid na Zemi a tvarem souhvězdí Orion i s vedlejšími Hyádami. Podnět k tomu dala právě Cheopsova pyramida, jejíž vnitřní chodba směřuje právě ke hvězdě Dzéta Orionis, která je vlastně trojhvězdu,

vzdálenou 1 600 světelných let. V souhvězdí Orion se nachází i známá mlhovina M 42 o průměru asi 30 světelných let, jejíž hmota by stačila ke zformování až 10.000 hvězd, velkých jako naše Slunce. Souhvězdí Orionu hrálo významnou roli u starých Egyptanů, neboť symbolizovalo boha Osirise.

Na pyramidách však přece něco tajemného bude. Jejich tvar je totiž energetickým transformátorem, což se podařilo zjistit ze zajímavých klimatických vlastností v pohřební komoře, kde je neobvykle svěží vzduch, nic tam netleje, takže zatoulaná uhynulá zvířata se sama mumifikují. Náš ing. Drbal dělal již před mnoha lety pokusy s modelem pyramidy, jejíž rozměry byly odvozeny od Cheopsovy pyramidy a objevil mnoho dalších zajímavých vlastností. Pyramida dokáže nejen konzervovat, ale i ostřit žiletky, což si dal ing. Drbal patentovat, jako zcela prokázaný jev. Pyramida však musí být orientována ve směru sever-jih a předměty umístěny na podlož- ce ve středu, v 1/3 výšky pyramidy. Pyramida má vliv i na lidskou psychiku, v pyramidě si mnohem lépe a rychleji odpočnete.

Odborníci nedokážou popsané jevy vysvětlit. Pouze konstatují, že jevy způsobuje neznámé záření, které nesouvisí s materiálem, ale pouze s tvarem pyramidy. Podle názoru Dr.Wilhelma Reicha je pyramida akumulátorem energie, která může být za určitých okolností odebírána z vrcholu pyramidy. Tuto kosmickou energii nazval "orgon" a pomocí zařízení, které zkonstruoval jí nabíjel své pacienty. Jeho kolegové psychiatři ho však prohlásili za blázná - ostatně tak skončilo mnoho vynálezců, jejichž objevy byly "nevědec- ké".

Je nutné se zmínit i o faktu, že egyptská vláda v poslední době všemožně brání průzkumu prostor a chodeb, které byly několika nezávislými průzkumy objeveny pod sfinjou i v pyramidách. Jako by bylo pravdivé sdělení "spícího proroka"

Edgara Cayceho, že uprchlíci z Atlantidy ukryli pod sfinjou v "komoře vědění" veškeré znalosti své zaniklé civilizace. Je možné, že prostory byly tajně otevřeny a nálezy byly natolik závažné, že někdo usoudil, že by mohly ohrozit naši civilizaci a proto musí zůstat utajeny. Podle jednoho starého egyptského spisu tzv. Textu staveb je ve velké pyramidě ukryta "Sín dějin", dle Westcarského papýru existuje "Komora knih Thovtových". Řecký dějepisec Hérodotos, pobývající v Egyptě v roce 443 př.n.l. napsal, že pod pyramidou a sfinjou existuje labyrint chodeb, vedoucí až do podsvětí. Stejnou informaci zanechali Římané Marcellinus a Jamblichos, koptský kronikář Al Masudi, arabský kronikář Firouzabád, židovský historik Josephus a další. Existence tajné komory vědění je tedy velmi pravděpodobná, i když konzervativní egyptologové ji stále považují za mýtus, protože se nehodí do jejich teorií.

Možná, že ve Sfinze je ukryta i další symbolika. Sfinja má pracky lva, zadek býka, obličej člověka a měla křídla orla.

Toto však představuje i znamení zvěrokruhu - Lev, Býk, Vodnář a Štír. Nyní začíná věk Vodnáře, kdy dojde k duchovnímu rozvoji vědomí. Podle astrologů budou příslušné planety v těchto znameních právě 6. srpna 1999. V tomto období nastane i zatmění Slunce a planety vytvoří na obloze znamení, zmiňované v mnoha předpovědích, jako počátek zásadních změn.

Zda jsou všechny teorie a předpovědi aspoň částečně pravdivé se tedy dozvíme již velmi brzy.